

SPECTACOLE

Oana BORȘ

*„Românțioși”
de azi, și de ieri*

Teatrul Tineretului din Piatra Neamț – *Românțioșii* de Edmond Rostand.
Traducerea: Mircea Dem. Rădulescu. Regia: Vlad Massaci. Scenografia: Oana Botez. Coregrafia: Mălina Andrei. Coloana sonoră: Cristian Juncu. Cu: Gabriela Crișu, Bogdan Talașman, Victor Giurescu, Tudor Tăbăcaru, Ovidiu Crișan, Dan C. Grigoraș, Alexandru Antoniu, Samaranda Astanei, Daniel Beșeagă, Dan Burghilea, Roxana Frunză, Dorina Maria Haranguș, Olimpia Mălai, Pompiliu Ștefan. Data premierei: 31 ianuarie 1999.

Prezența pe afișul Teatrului Tineretului din Piatra Neamț a însemnat, de-a lungul timpului, începutul multor cariere artistice importante. Acesta ar putea fi și destinul lui Vlad Massaci, regizor aflat cu *Românțioșii* de Edmond Rostand, la a doua montare în acest spațiu cultural. Prin nuanțarea și, mai ales, adâncirea înțelesurilor textului, poveste de iubire – tratată cu accente parodice în scriitură – este, în transfigurarea lui Vlad Massaci, o poveste de oricând și de oriunde, o poveste a eternului, a vrajei și mirajului. Scena devine, astfel, un loc al visului, traversată fiind nu de zidul despărțitor a două grădini, ci de o perdea de lumină.

În acest univers, cei doi tineri românțioși, *Sylveta* (Gabriela Crișu) și *Percinet* (Bogdan Talașman), cu candoarea și cu înflăcăarea naivității visează a-și trăi viața la intensitate maximă asemeni eroilor din siropoase pagini de carte

stimulați și fascinați de existența unui obstacol în calea iubirii.

Bergamin (Tudor Tăbăcaru) și *Pasquinot* (Ovidiu Crișan) – pereche ridicolă de tați, ilariante prezențe pe picioroange, mimând autoritatea, punând la cale transferarea lecturilor în viață – își consumă de fapt propria lor fugă din rutina cotidianului. Pretextul: salvarea de prozaism a iubirii celor doi tineri. Coborârea la propriu și la figurat în banalitatea existenței, după perfectarea căsătoriei nu-i satisface și preferă întoarcerea la spațiile înalte ale aventurilor lor ridicele.

Și, poate, pentru a ne aminti că românțiozitatea și chiar derizoriul sunt prezente și astăzi, regizorul aduce pe scenă, prin *Straforel* – cavalerul cu ajutorul căruia este posibilă căsătoria între tineri – posibila imagine a eroului de astăzi: cel de pe scena de muzică pop.

Tudor Tăbăcaru și Ovidiu Crișan